Operacinės sistemos P175B304

8 paskaita (praktinė)

Doc. Ingrida Lagzdinytė-Budnikė

Paskaitos turinys

- Berkeley soketų API
- Serverių tipai ir galimos jų realizacijos
- Kliento-serverio darbo algoritmai TCP, UDP atvejais

API

- Taikomųjų programų sąsaja (API) tai sąsaja, kurią teikia operacinė sistema. Ji leidžia taikomosioms programoms kreiptis tam tikrų paslaugų atlikimo į žemiau esančius pagal OSI arba TCP/IP modelį lygius.
- API- tai rinkinys procedūrų bei įrankių, skirtų programinėms aplikacijoms kurti.
- API pavyzdžiai:
 - UNIX-tipo operacinės sistemos teikia: Berkeley Sockets, System V TLI.
 - Microsoft Windows turi į Soketų API panašią API Winsock.

Berkeley Soketai

- Berkeley Soketai tai originali tinklinė sąsaja, pirmi bandymai susiję su UNIX 4.2 BSD – kaip "pipe" mechanizmo išplėtimas.
- Tarp-procesinio tinklinio bendravimo pradžia galima laikyti UNIX 4.3 BSD, kuri turi posistemę, skirtą tarp-procesiniam bendravimui tinkle.
- Tai Berkeley Soketai sukurti 1983m.
- Šios API tikslas leisti vartotojams kurti aplikacijas, kurios bendrauja tarpusavyje komunikuodamos tinkle. Vartotojui nereikia rūpintis tokiais klausimais:
 - Kaip veikia tinklai,
 - Kaip siunčiami duomenys tinklu,
 - Kaip duomenys paruošiami persiuntimui tinklu.

Komunikavimo nusakymas

- Soketas yra tam tikra abstrakcija, atitinkanti galinį komunikavimo tašką.
- Jį apibrėžia IP adresas ir prievado (porto) numeris.
- Komunikavimas vyksta tarp dviejų procesų, taigi yra nusakomas dviem galiniais taškais.
- Pavyzdžiui kliento-serverio komunikacijose duomenys keliauja tarp dviejų soketų.

Veiksmai su soketais

- Visuma operacijų, kurios gali būti vykdomos su soketais sudaro Soketų API.
 - kontrolės operacijos:
 - tai prievado numerio surišimas su soketu, ryšio inicijavimas arba priėmimas sokete arba soketo sukūrimas, suardymas.
 - duomenų perdavimo operacijos:
 - duomenų rašymas / skaitymas per soketą.
 - Statusą nusakančios operacijos:
 - Tokios kaip kad IP adreso susijusio su soketu suradimas.

Taikomosios programos veiksmai vykdomi su soketais:

- Sukurti soketą ir surišti jį su tam tikru adresu.
- Sudaryti sujungimus ir priimti susijungimus naudojant sukurtą soketą.
- Siųsti ir priimti duomenis per sukurtą soketą.
- Nutraukti soketų operacijas.

Soketo sukūrimas

 Operacinė sistema sukurdama soketą grąžina sveiką skaičių. Soketas egzistuoja tam tikrame domene, yra tam tikro tipo ir su juo yra surišama tam tikra protokolų šeima. Jis sukuriamas naudojant kreipinį socket():

```
int s = socket(domain, type, protocol);
```

- s: soketo deskriptorius, sveikas skaičius (kaip ir failų-atveju);
- domain: komunikacinis domenas, pavyzdžiui, AF_INET (IPv4 protokolui)
 AF UNIX, AF INET6;
- type: komunikacijų tipas, kuris gali būti, pavyzdžiui, toks:
 - SOCK_STREAM: patikimas, 2-krypčių sujungimu pagrįstas susijungimas;
 - SOCK_DGRAM: nepatikimas, be sujungimo.
 - SOCK_RAW: teikia priėjimą prie vidinio tinklinio protokolo. Prieinamas tik "root" vartotojui.
- protocol: nusakomas protokolas, paprastai nurodomas 0

Domenas – adresų šeima

Pasirinktas domenas nusako atitinkamą, sąsajoje naudojamą adresų šeimą:

/usr/include/sys/socket.h faile nurodomos šios dažniausiai naudojamos adresų šeimos:

AF_UNIX

Žymi UNIX operacinėje sistemoje įprastus kelio vardus.

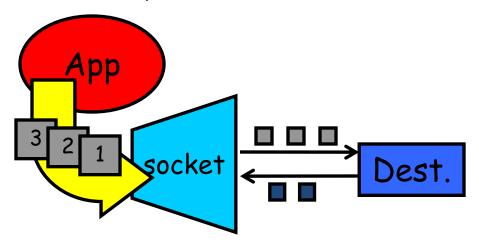
AF_INET

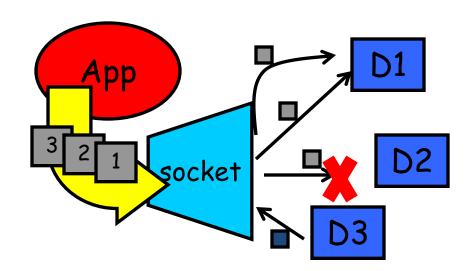
Žymi ARPA Interneto adresus.

Du pagrindiniai soketų tipai

- SOCK_STREAM
 - TCP
 - Patikimas pristatymas
 - Garantuota pristatymo tvarka
 - Orientuotas į susijungimą
 - dvipusis

- SOCK_DGRAM
 - UDP
 - Nepatikimas pristatymas
 - Negarantuota eilės tvarka
 - Neorientuotas į susijungimus
 - Gali siųsti arba priimti

Pavyzdys

```
#include <sys/types.h>
#include <sys/socket.h>

s1 = socket(AF_UNIX, SOCK_DGRAM, 0);

s2 = socket(AF_INET, SOCK_STREAM, 0);
```

Jei protokolas nėra nusakomas (0), tai sistema parinks tinkamą protokolą, iš tų kurie tinka pagal komunikacinį domeną bei soketo tipą.

struct sockaddr

• Bendra:

```
struct sockaddr {
    u_short sa_family;
    char sa_data[14];
};
— sa_family
```

- Nusako, kuri adresų šeima yra naudojama.
- Apsprendžia, galinį komunikavimo tašką.

Soketų adresų uždavimas

(sockaddr un)

```
• struct sockaddr_un
{ unsigned char sun_len;    /* length including null */
    sa_family_t sun_family;    /* AF_UNIX */
    char sun_path[104];    /* pathname */ };
```

Soketų adresų uždavimas (sockaddr in)

Soketas neturi savyje informacijos apie prievadų numerius, lokalių mašinų ar nutolusių mašinų IP adresus.

Struktūra, taikoma protokolui IPv4 yra sockaddr_in:

Šioje struktūroje naudojama adreso struktūra: struct **in_addr** turi tik vieną įrašą: **sin_addr**; /* 32-bitų IPv4 adresas, kuris turi būti užduodamas prisilaikant tinklinės baitų orientacijos */

Pastabos

Savojo IP adreso ir porto uždavimas gali būti automatizuotas:

```
my_addr.sin_port = 0; // choose an unused port at random
my_addr.sin_addr.s_addr = INADDR_ANY; // use my IP address
```

Nustatydami my_addr.sin_port lygų nuliui, pranešate bind() parinkti laisvą portą.

Nustatant my_addr.sin_addr.s_addr i INADDR_ANY,

liepiate automatiškai įrašyti mašinos IP adresą (kurioje šis procesas sukasi). INADDR_ANY nereikia užduoti, kad būtų "Network Byte Order"!: INADDR_ANY realiai yra nuliai

Su soketų adresais surištos funkcijos

 Keturios su soketais surištos funkcijos perduoda soketo adreso struktūrą iš proceso operacinės sistemos branduoliui:

```
bind(), connect(), sendto(), ir sendmsg()
```

 Penkios su soketais surištos funkcijos perduoda soketo adreso struktūrą iš branduolio

procesui:

```
accept(), recvfrom(), recvmsg(),
getpeername(), ir getsockname(),
```

 Visose jose argumentų sąraše yra nurodoma perduodama adreso struktūra bei jos ilgis.

Soketo surišimas su adresu

- Funkcija bind () soketui priskiria lokalų adresą.
- Interneto protokolų atveju, adresą nusako kombinacija 32 bitų IPv4 adreso (arba 128 bitų IPv6 adreso), kartu su 16 bitų TCP arba UDP prievado numeriu.

```
int sockfd – soketo deskriptorius,
const struct sockaddr *name – soketo adreso struktūra,
socklen t namelin – adreso struktūros ilgis.
```

TCP klientams soketo surišimas su adresu nėra būtinas. Operacinė sistema pati vykdo šį surišimą vykdydama connect() kreipinį.

Soketo sukūrimas ir surišimas su adresu (pavyzdys)

```
int main(int argc, char **argv)
      int z; struct sockaddr in adr inet ;/* AF INET */
   int len inet;
                                /* Tength ▼/
                                   /* Socket */
     int sck inet;
/* Sukurti Soketa */
     sck inet = socket(AF INET, SOCK STREAM, 0);
if (sck inet == -1) { printf ("soketo sukurt nepavyko n");
   exit(I) }
   /* pildoma adresine struktura */
       memset(&adr inet, 0, sizeof adr inet);
       adr inet.sin family = AF INET;
       adr inet.sin port = htons(9000);
       adr inet.sin addr.s addr = inet addr("193.219.33.100");
       len inet = sizeof adr inet;
  /* surisimas su soketu */
       z = bind(sck inet,(struct sockaddr *)&adr inet, len inet);
    if (z == -1)
      { printf("bind funkcija nepavyko \n"); exit(1) }
```

Funkcija gethostbyname().

Ši funkcija ima ASCII eilutę, turinčią kompiuterio domeno vardą ir grąžina adresą hostent struktūroje, kur tarp kitų laukų yra ir kompiuterio IP adresas dvejetainiame pavidale.

hostent struktūra yra aprašoma faile netdb.h:

 Taigi po kreipinio į funkciją gethostbyname() hosto tinklinį adresą galima rasti lauke h_addr_list[0]

Adresų ir prievadų nustatymas

Problema:

- Skirtingos mašinos / operacinės sistemos naudoja skirtingą žodžių rikiavimą saugodamos reikšmes savo atmintyje.
- Galimi rikiavimai:
 - little-endian: kai žemiausio svorio baitai eina pirmi,
 - big-endian: kai aukščiausio svorio baitai eina pirmi.
- Šios mašinos gali komunikuoti viena su kita tinkle
- Perduodant adresus duomenų pakete tiek adresas, tiek prievadas turi būti užduotas naudojant tinklinio rikiavimo – big-endian būdą, todėl užpildant adresų struktūras reikia atlikti duomenų konvertavimą, kuriam atlikti naudojamos funkcijos:

```
htons() -- "Host to Network Short"
htonl() -- "Host to Network Long"
ntohs() -- "Network to Host Short"
ntohl() -- "Network to Host Long"
```

Sujungimo sudarymas

 Susijungimas yra įkuriamas iš kliento pusės naudojant funkciją connect (), kurioje nurodomas serverio adresas:

```
int status = connect(sock, &name, namelen);
```

- status: 0 jei susijungimas sukuriamas, -1 priešingu atveju.
- sock: integer, kliento soketas, kuris naudojamas susijungimui.
- name: struct sockaddr: serverio pusės soketą nusakanti adresinė struktūra.
- namelen: integer, sizeof(name) serverio adresinės struktūros ilgis.

Serverio veiksmai

- Serveris yra pasyvus komunikacijų dalyvis. Serverio procese, sukūrus soketą ir surišus jį su adreso struktūra, toliau jis turi laukti ateinančių kliento užklausų, kurioms atėjus reikia jas priimti ir aptarnauti.
- TCP atveju serveris laukia ateinančių užklausų susijungimui – klauso numatytame prievade, tai realizuojama naudojant funkciją - listen(), o jų sulaukęs jas priima naudodamas funkciją accept().

Listen() ir accept ()

Funkcija listen()

- int listen(int sockfd, int backlog);
 - sockfd yra soketo deskriptorius iš socket() kreipinio.
 - backlog leistinų susijungimų kiekis įėjimo eilėje.

Funkcija accept ()

- int s = accept(sock, &name, &namelen);
 - s: integer, naujas soketas duomenų priėmimui-perdavimui,
 - sock: integer, originalus soketas (kuriame serveris klauso)
 - name: struct sockaddr, kliento soketo adreso struktūra,
 - namelen: sizeof(name): adreso struktūros dydis
- Priimtas kliento susijungimas bus aptarnaujamas TCP protokolo atveju per soketą s, sukurtą veikiant accept().

Serverio proceso programos fragmentas

```
#include <string.h>
#include <sys/types.h>
#include <sys/socket.h>
#include <netinet/in.h>
#define MYPORT 3490 // prievadas klientu aptarnavimui
#define BACKLOG 10 // kiek "kabančiu" susijungimu gales buti eileje
main()
int sockfd, new fd; // sock fd-sock klausymui, new fd-sock klientu aptarn.
struct sockaddr in my addr; // serverio adreso informacija
struct sockaddr in their addr; // kliento adreso informacija
int sin size;
sockfd = socket(AF INET, SOCK STREAM, 0); //reikia tikrint klaidas !
                                          // host byte order
my addr.sin family = AF INET;
my addr.sin port = htons(MYPORT);
                                  // short, network byte order
my addr.sin addr.s addr = INADDR ANY; // parinkt vietini IP
memset(&(my addr.sin zero), '\0', 8);
                                            // užpildyt 0-liais
bind(sockfd, (struct sockaddr *) &my addr, sizeof(struct sockaddr));
listen (sockfd, BACKLOG); sin size = sizeof(struct sockaddr in);
new fd = accept(sockfd, (struct sockaddr *) &their addr, &sin size); . . .
```

Duomenų siuntimas / priėmimas SOCK_STREAM soketo atveju

SOCK_STREAM tipo informacijos siuntimui per soketą galima naudoti funkciją send(), arba įprastą, veiksmuose su failais naudojamą funkciją write():

int count = send(sock, &buf, len, flags);

count: kiek baitų yra perduota (-1 klaidos atveju),

buf: char[], buferis, kuriame yra perduodami duomenys,

len: integer, buferio ilgis, kuris turi būti perduodamas (baitais)

flags: integer, speciali opcija, paprastai tiesiog 0.

int count = recv(sock, &buf, len, flags);

count: kiek baitų yra gauta (-1 jei klaida),

buf: void[], saugo priimtus baitus,

len: max buf dydis

flags: integer, speciali opcija, paprastai tiesiog 0.

Duomenų siuntimas / priėmimas SOCK_DGRAM soketo atveju

Esant soketams SOCK_DGRAM susijungimas nėra įkuriamas, todėl kartu su siunčiama informacija reikia nurodyti ir kam ji yra siunčiama:

```
int count = sendto(sock, &buf, len, flags,
    &addr, addrlen);
```

count, sock, buf, len, flags: tas pats kaip ir send() atveju, addr: struct sockaddr, gavėjo adreso struktūra addrlen: sizeof(addr)

int count = recvfrom(sock, &buf, len, flags,
 &name, &namelen);

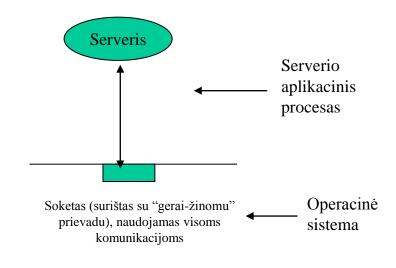
count, sock, buf, len, flags: tas pats kaip ir recv() atveju, name: struct sockaddr, šaltinio (siuntėjo) adresas, namelen: sizeof(name): struktūros ilgis.

Galimos serverių realizacijos

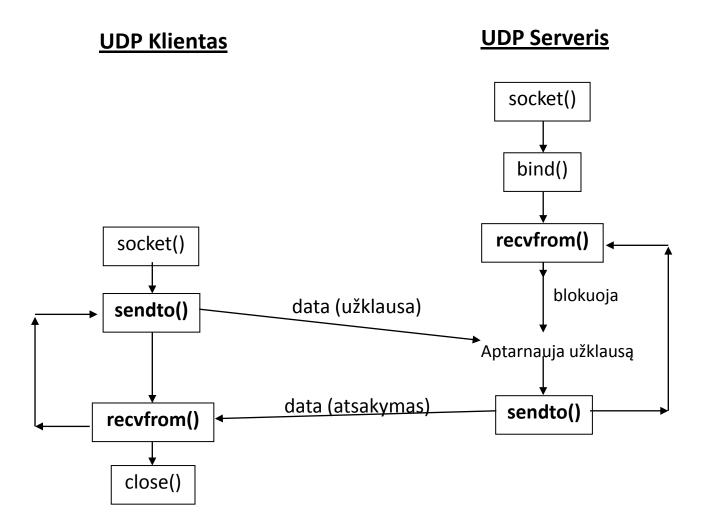
Iteratyvus, be susijungimo	Iteratyvus, su susijungimu
Konkuruojantis, be susijungimo	Konkuruojantis, su susijungimu

Į susijungimą neorientuotas serveris

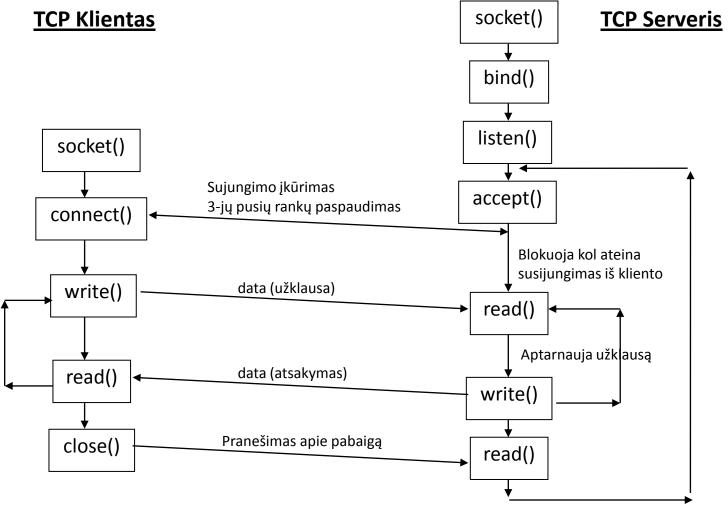
- Šio tipo serveriai komunikacijoms su klientu naudoja SOCK_DRAM tipo soketus ir remiasi UDP protokolu.
- Komunikuojama su klientu naudojant tą patį soketą, kuriame ir klausomasi, kuriame yra laukiama ateinančių kliento užklausų.

Kliento - serverio darbo algoritmas (UDP atveju)

TCP kliento -serverio iteratyvaus aptarnavimo algoritmas

Serverių aptarnavimo parinkimas

Serveriai	Iteratyvaus aptarnavimo	Konkurencinio aptarnavimo
Aptarnauja	Vieną užklausą vienu metu.	Daug užklausų vienu metu.
Kada reiktų naudoti:	Kai yra garantija, kad užklausa bus apdorota per mažą laiko intervalą.	Tais atvejais, kai negalima apriboti užklausos įvykdymo laiką.
Privalumai:	Triviali realizacija. Lengva sutvarkyti kreipinius (pvz jei yra ryšiai su duomenų baze).	Individualios klientų užklausos gali būti bet kokio sudėtingumo ir trukmės.
Problemos:	Serveris yra blokuojamas kol turi reikalų su užklausa. Jei užklausos aptarnavimas užtrunka ilgiau nei leistina, joks kitas klientas negauna serviso.	Sudėtingumas susijęs su konkurenciniu aptarnavimu

Konkurencinio aptarnavimo serverio projektavimo alternatyvos

- Vienas vaiko procesas kiekvienam klientui aptarnauti.
- Viena gija (thread) kiekvienam klientui aptarnauti.
- Iš anksto sukurti (preforking) keli vaikų procesai.
- Iš anksto sukurtos (prethreaded) kelios gijos.
- Realizacija viename procese (naudojant sisteminį kreipinį select () kelių soketų priežiūrai.)

Konkurencinio aptarnavimo serverių algoritmai

- Pagrindinis serverio procesas dar yra vadinamas "master" procesu, o klientus aptarnaujantys procesai (gijos) vadinamos "slave" procesais.
- Į susijungimą orientuoti serveriai konkurenciniam aptarnavimui užtikrinti sukuria naują procesą *kiekvienam naujam susijungimui*.
- Į susijungimą neorientuoti serveriai konkurenciniam aptarnavimui užtikrinti sukuria naują procesą kiekvienai naujai užklausai.
- Master procesas atidaro soketą gerai žinomame prievade, laukia ateinančių klientų užklausų ir sukuria "slave" procesą kiekvienos užklausos aptarnavimui.
- Master procesas niekad nekomunikuoja tiesiai su klientu.
- Kiekvienas slave procesas vykdo komunikacijas su vienu klientu ir baigiasi po šio kliento užklausos (UDP atveju) arba po pilno kliento aptarnavimo(TCP atveju).

Konkurencinio aptarnavimo į susijungimą neorientuoto serverio darbo algoritmas

- Master: Sukurti soketą ir surišti jį su gerai-žinomu adresu.
- Master: Cikliškai kviesti recvfrom() sekančios klientų užklausos priėmimui ir gavus kliento užklausą sukurti slave procesą (naudojant fork()) kliento užklausos aptarnavimui.
- Slave: priimti kliento užklausą, formuluoti atsakymą bei jį siųsti klientui naudojant sendto().
- Slave: Uždaryti susijungimą ir pasibaigti.

Konkurencinio aptarnavimo orientuoto į susijungimą serverio darbo algoritmas

- Master: Sukurti soketą, jį surišti su gerai-žinomu adresu...
- *Master:* Soketas paliekamas **pasyvioje** būsenoje, laukdamas susijungimo **listen()**.
- Master: Cikliškai vykdyti accept() priimant naujas užklausas iš kliento, priėmus sukurti naują soketą bei naują slave procesą kliento aptarnavimui.
- Slave: Gauti susijungimo užklausą: soketą susijungimui bei kliento adresą.
- Slave: Komunikuoti su klientu pasinaudojant susijungimu: skaityti užklausas ir siųsti atgal atsakymus.
- Slave: Uždaryti susijungimą ir pasibaigti. Slave procesas pasibaigia pilnai aptarnavęs vieną klientą

TCP konkurencinio aptarnavimo serverio programos fragmentas

```
int sockfd, newsockfd;
if ( (sockfd = socket( ... )) < 0) /* create socket */
if (bind(sockfd,...) < 0) /* bind socket */
if ( listen(sockfd,5) < 0) /* announce we're ready */
while (1==1) { /* loop forever */
 newsockfd = accept(sockfd, ...); /* wait for client */
  if ( (pid = fork()) == 0) {
     /* child code begins here */
     close(sockfd); /* child doesn't wait for client */
     /* child does work here, communicating
         with client using the newsockfd */
     exit(0); /* child dies here */
  /* parent continues execution below */
  close (newsockfd); /* parent won't communicate with */
  /* client - that's childsplay! */
  } /* end of while */
```

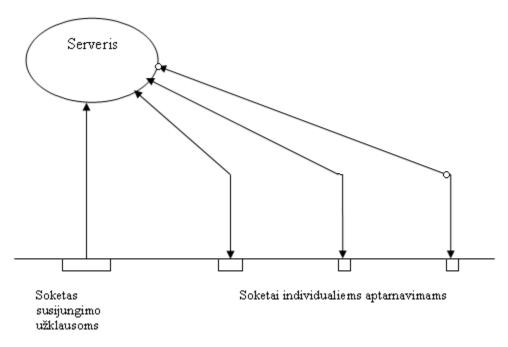
Problemos, kurios iškyla vykdant klientų aptarnavimą

- Klientas susijungia bet neatsiunčia užklausų, todėl serveris blokuojamas ties read() kreipiniu.
- Klientas siunčia užklausą, bet negali nuskaityti atsakymo. Serveris blokuojasi ties write() kreipiniu.
- Gali susidaryti mirties taško situacija, jei programa ar grupė programų negali vykdyti jokių veiksmų, nes yra užblokuotos – laukia įvykio, kuris niekad neįvyks. Serverio atveju, tai gali susilpninti jo galimybes atsakyti į užklausas.

Konkurencija naudojant vieną procesą.

Į susijungimus-orientuoto serverio proceso struktūra, kai konkurencija realizuojama viename procese, valdančiame daug soketų.

Soketai prižiūrimi naudojant funkciją select().

Select() kreipinys

- **select()** kreipinys leidžia valdyti keletą soketų vienu metu.
- Jis gali informuoti OS apie soketus, kuriais jis domisi, o aplikacinei programai gali
 pranešti, kurie soketai yra pasiruošę rašymui, skaitymui ar yra "pakibę" dėl klaidų.
- Aplikacija gali atsakinėti keliems soketams. Ji nėra blokuojama kuriame nors sokete laukdama įvykio.

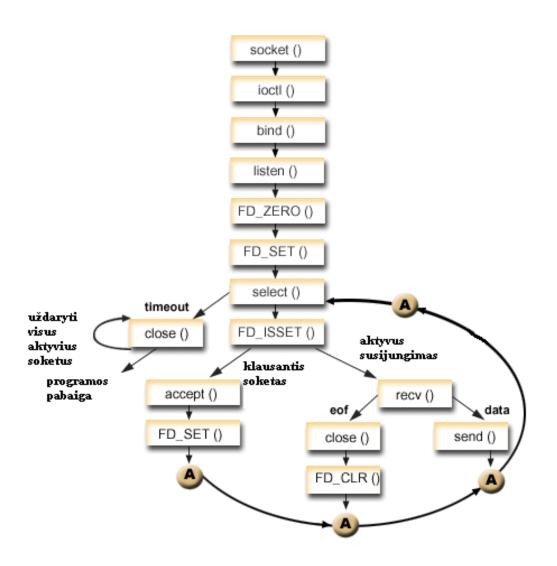
select() kreipinys:

• int select(int maxfd, fd_set *readset, fd_set *writeset, fd_set *exceptset, struct timeval *timeout);

Susijusios funkcijos:

- FD_SET(fd, &fdset) prideda fd į soketų rinkinį.
- FD_CLR(fd, &fdset) išvalo fd iš soketų rinkinio.
- FD_ISSET(fd, &fdset) tikrina, ar fd yra nustatytas rinkinyje.
- FD_ZERO(&fdset) išvalo failų deskriptorių rinkinį.

Algoritmas naudojant select()

Serverio algoritmas, realizuojant veiksmus viename procese.

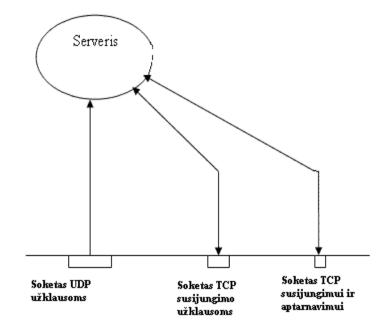
- Sukurti soketą ir surišti jį su adresu. Pridėti šį soketą prie sąrašo soketų, kurie gali būti naudojami įvedimui - išvedimui.
- Naudoti select () laukiant įvedimo- išvedimo viename iš sąraše nurodytų soketų.
- Jei originalus soketas pasirengęs I/O, naudoti accept()
 sekančio susijungimo gavimui ir pridėti šį soketą prie sąrašo
 soketų, kuriuose galimas I/O.
- Jei bet kuris kitas(ne originalus) soketas yra pasiruošęs skaitymui iš jo, naudoti read() sekančiai užklausai priimti, suformuoti atsakymą ir panaudoti write() atsakymo nusiuntimui atgal.
- Testi select () veiksmus...

Supaprastintas select() panaudojimo pavyzdys

```
#include <sys/types.h>
     main(){
     fd set readset;
     int nready;
       /* open, bind, connect/accept etc. sockets
     sd1, sd2, sd3 */
     /* tell OS sockets we're interested in */
     FD ZERO(&readset);
     FD SET (sd1, &readset);
     FD SET (sd2, &readset);
     FD SET (sd3, &readset);
       /* call select, returning when something's ready */
     nready = select(64, &readset, NULL, NULL);
     /* read from appropriate socket */
     if (FD_ISSET(sd1, &readset))
     .... /* do i/o from sd1 */
     else if (FD ISSET(sd2, &readset))
     ..... /* do i/o from sd2 */
     else if (FD ISSET(sd3, &readset))
     ..... /* do i/o from sd3 */
4/28/2014
                          P175B304 Operacinės sistemos
```

Daugiaprotokoliai (TCP,UDP) serveriai

- Galimi atvejai, kai tas pats aplikacijos algoritmas realizuojamas naudojant tiek TCP, tiek UDP protokolus. Tai gali būt realizuojama tiek atskiruose, dviejuose serverio procesuose, tiek tame pačiame, viename procese.
- Projektuojant serverius galima ir dar sudėtingesnė realizacija, kai serveris ne tik kad teikia kažkurią paslaugą pagal abu protokolus, bet dar kartu teikia kelias įvairaus pobūdžio paslaugas.

Ačiū už jūsų dėmesį